

Пчелата Мая и нейнитѣ приключения.

Романъ за деца отъ Валдемаръ Бонзелсъ

Мая е малка пчелица. Тя се пробужда и заживява, когато кошера се готви да се рои. Затова ѝ се вижда въ кошера тѣсно и задушно. Тя копнѣе за свобода. И когато единъ день я извеждатъ на вѣнъ, тя решава да не се връща вече назадъ въ кошера, а да поскита по свѣта. Тя се среща и разговаря съ розовия брѣмбаръ Пепи, съ водното конче Шнукъ, съ единъ скакалецъ, съ мухата Пукла. Попада въ мрежата на единъ паякъ кръстоносецъ, отдето я спасява брѣмбарятъ Куртъ. Прекарва една чудна майска нощъ съ млкитѣ елфи — цвѣтни духове.

Следъ редъ още приключения, Мая попада въ пленъ у стършелитѣ. Презъ нощта тя чува какъ стършелитѣ се готвятъ да нападнатъ кошера, нейния градъ. Мая плаче отъ мъка за своя градъ и се чуди какъ да предупреди и спаси кошера отъ разграбване. Съ голѣма хитростъ измамва тя пазача си, избѣгва отъ пленничеството и съобщава на кошера за готвеното нападение.

Пчелитѣ се приготвяватъ, посрещатъ юнашки стършелитѣ и ги пропѣждатъ. Мая заживѣва щастливо при своитѣ другарки въ кошера.

ПЪРВИЯ ИЗЛЕТЪ НА МАЯ.

Единъ день Мая чу радостенъ викъ:

— Слънцето изгрѣ!

Тя скочи веднага и тръгна съ една пчела работничка.

— Добре, — каза пчелата, — можешъ да хвърчишъ съ менъ.

Предъ портитѣ на кошера тѣ бѣха спрѣни отъ стражата. Навалицата бѣше голѣма. Единъ отъ пазачитѣ каза на малката Мая парола*) на нейния народъ, безъ който никоя пчела не се допуска да влѣзе въ града.

— Запомни го добре, — каза той, — и приеми моитѣ благопожелания за твоя пръвъ излетъ.

Когато малката пчела излѣзе предъ портитѣ на града, затвори очи предъ изблика на свѣтлината, която я удари. Това бѣ сияние отъ злато и зеленина, тъй богато, горещо и блѣскаво, че тя отъ щастие не знаеше нито какво да каже, ни какво да стори.

— Това е великолепно, — рече тя на сплътницата си. — Може ли да хвъркнемъ тамъ?

— Карай, — рече другата.

*) Парола — тайна дума, която знаятъ само своитѣ.